

ftåaelse hos Bedkommende, at de have troet sig forpligtede til at gaa ind paa de i Formularen opstillede Betingelser for den nævnte Ret. Dette har voldt noget Bryderi i enkelte Tilfælde, og det kunde maaske være ønskeligt, om den omhandlede Bestemmelse, der nu i Lovtidenden er opført paa Formularen, ikke stod paa selve Formularen, thi det kan ofte være Tilfældet, at Bedkommende ikke kunne følge saaledes med Forklaringen af dette Forhold, saaledes som de ønske det. Men selv om det ikke er hensigtsmæssigt, saa maa det dog være en Selvfølge, at det ikke kan i mindste Maade vedkomme Ministrene, at saadanne enkelte Felttagelser og Misforstaaelser opstaa ved Ordningen af de enkelte Sager.

Ufstrup: Maa jeg bede om Ordet? **Formanden:** Det ærede Medlem har allerede to Gange havt Ordet; men jeg antager, at Thinget ifald det er for en kort Bemærkning, ikke vil have Noget imod, at Ordet gives det ærede Medlem.

Ufstrup: Jeg kunde have Udskilligt at indvende imod den ærede foregaaende Talers Bemærkninger angaaende de enkelte Punkter, som han fremdrog, og som jo ere af stor Betydning; men da jeg finder, at Sagen bedst egner sig til Forhandling i et Udvalg, vil jeg foreslaa et Udvalg nedsat paa 7 Medlemmer.

Formanden: Det er formodentlig ikke det ærede Medlems Mening, at Forhandlingerne nu skulle afbrydes, og hvis saa er, vil Stedet i for et saadant Forslags Stillelse være paa et senere Stadium.

Justitsministeren: Jeg ønskede med Hensyn til § 10 at gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem (Berg) vil jo ogsaa uden nogen Anthyning fra min Side let være blevet opmærksom paa, at jeg med Hensyn til det omtalte Punkt naturligtvis ikke har kunnet gjøre noget Forslag uden i Samraad med min Kollega Finansministeren, det er jo kun ved Smødefommen fra Finansministerens Side

med Hensyn til Forandringer i hele Gebyrforholdet, at jeg har kunnet stille et Forslag, saaledes som det er stet; men det maa selvfølgelig være min Kollega Finansministeren, som maa erklære sig om, hvorvidt han kan samtykke i nogen Forandring med Hensyn til de Honorarer, som ere foreslaaede i § 10; uden hans Samtykke kan jeg ikke gaa ind paa nogen Forandring med Hensyn til Storrelsen, ei heller i en Forandring, naar de nuværende Funktionærer ikke længere ere i Stillingen. Jeg skal ingentunde modsig, at der af rent formelle Hensyn ikke vil være Noget imod, naar Embedet først er ledigt og opslaaet vakant, at da saadanne Honorarer fuldstændigt bortfalde. Det er klart, at derved gjøres der ikke Enkelthand, som søgte Stillingen efter en saadan Kundgjørelse, nogen Uret, men det er ikke det, der blot er Spørgsmaal om, men Spørgsmaalet er, om det overhovedet er rigtigt at formindste Bedragslaget for Arbejdet, der fordrer; og mig er det i saa Henseende forklaret, at da i sin Tid Lønningsslovforslaget for Toldembedsmænd og Børnepligtsforslaget samtidig fremsattes, var der i Finansministeriet under Bearbejdelsen af dets Lønningsslovforslag taget Hensyn til de Indtægter for de Paagjældende, som vilde flyde af Børnepligtsforslaget, saaledes at altsaa en Formindskelse ogsaa for de Efterfølgende vilde blive en Forandring i det Synspunkt, hvorfra man gik ud ved Toldlønningsslovens Bearbejdelse; dette er som sagt et Punkt, hvorom der naturligtvis maa forhandles med Finansministeren, da jeg kun kan staa som Talsmand for ham med Hensyn til de Betingelser, under hvilke Samtykke kan faas til, at de Embedsmænd, som høre ind under et andet Ministerium, benyttes under Justitsministeriet.

Dan: Saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, er Loven af 12te Mai d. A. om Forhyring af Søfoll bleven modtagen med stor Tilfredshed af Søfollene. Dette Lovforslag knytter sig til hin Lov som en Udfyldning eller Fuldstændiggjørelse deraf, og jeg tror, at det er stet paa en heldig Maade, idet det nemlig er foregaaet dels derved, at man har samlet de mere almindelige Bestemmelser om